

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἀγάπη - Ἀλήθεια - Ψέμα «Χριστιανικὸς ἀγνωστικισμὸς;...»

Στὶς **ἡμέρες** **μας** κυριαρχεῖ ὁ λόγος περὶ ἀγάπης, ποὺ χρησιμοποιεῖται ὡς κάλυμμα τῶν δογματικῶν διαφορῶν, οἱ ὁποῖες ἐξανεμίζονται μέσα σὲ ἓνα κήρυγμα ἀγνωσίας τοῦ Θεοῦ.

Υπερτονίζεται ἡ ἀγνωσία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία φθάνει μέχρι τὴν μορφή ἐνὸς «χριστιανικοῦ ἀγνωστικισμοῦ», ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖται ὡς μέσο ἐνότητας τῶν διηρημένων Χριστιανῶν.

Όταν δὲν γνωρίζω τίποτε, γιατί νὰ διαφωνῶ καὶ γιατί νὰ εἶμαι χωρισμένος ἀπὸ ἄλλους, ποὺ χαρακτηρίζονται καὶ αὐτοὶ χριστιανοί;

Ό Θεὸς ὅμως τῶν Χριστιανῶν, ὁ Θεὸς τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, εἶναι ἀγνωστος ὡς πρὸς τὴν οὐσία Του, ἀλλὰ γνωστὸς καὶ μεθεκτὸς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειά Του.

Αὐτὴ γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους εἶναι μιὰ στοιχειώδης θεολογικὴ γνώση.

Ένέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη. **Η** ἀγάπη δὲν εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, εἶναι οὐσιώδης ἐνέργειά Του, γι' αὐτὸ «οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ», τὴν γεύονται καὶ τὴν γνωρίζουν· δηλαδὴ γνωρίζουν τίς προϋποθέσεις τῆς καὶ τὰ ἀποτελέσματά τῆς, γνωρίζουν, ὅτι δὲν ὑποτάσσεται σὲ λογισμοὺς ἢ τεχνικὲς ἀνθρώπινες, οὔτε φυσικὰ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πρόσχημα ὑπέρβασης τῆς διαφορᾶς ἀνάμεσα στὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψέμα, στὸν ὀρθὸ βίον ἀπὸ τὸν πλανημένο.

Η ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι φῶς γνώσεως καὶ ἀληθείας...

Ὁ Ἐρανιστὴς
† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

27.7.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος
τοῦ ἱαματικοῦ